

2/8°

1614

6

M.

2

1

Cisto: 144.

324.

M. S.

2/8

1614

S p i e w
wo žadławym palenzpiczu,

abo

počaska palenzowych plodow.

Na žabanje s njemsteje do serbskeje ryczje pscheložene

mot

A. M. F. w B.

Placizna z now. pen.

Druhi wudawł.

Enakladom pola P. Es. w L.

Gzischcz pola B. Hiki w Budyschinje. 1860.

Wójcje btyšhecj, cžlowšfe dźjecji,
Spjew wo palenzpicju w šwjecji!
D neč s bleschow cžehne palenz,
Satanowy helški walenz!

Wot cžerta je palenz wušchoč,
A helškim japosčtočkam došchoč.
Precž s tej juču, precž do helje,
Kiž je swrótnika tak wele!

Ščto je wón wšcho sawitowač!
Kajku wrótkošcž hromadowač!
Khwak jón ščto picžje rjane,
Tón je wól a ščeczo pjane.

Hubenštwá je pschihotowač,
Sbožje šwójbow jahubjowač;
Penoš wšchje s móščinjom kranhč,
Do nesboža burow ščzahnyč.

Ščtož je s potom warbowane,
Pšches palenz bu spóžerane.
D neč stari, młodži šhonja:
Šo šo psches njón k heli honja!

Ščtož ma stajnje palenz w hubje,
Steji se šatanom w šlubje.
Kóždy palenzowy kofšer
Je šo žločak bjedny prošer.

Pičł tón nima drašty, khljeba,
Žratwa wšchów, hdyž palenz šrjeba.
Picžy na prošerškim kiju
Wo khlješ wo wšchje durje biju.

A te wbohe, wbohe dźjecji,
Mahe, khude, hčódbne w šwjecji!
Do nusy je palenz moča,
Kotryž nan kaž ščoczo kłoka.

Tež pschi palenzowej kanžy
Budža žony pjane ranžy.
Džjeko, porjad w domje paba,
Šdyž šej huba palenz žaba.

Žony wrótné, šawercžene,
Kajke nošča nabubnene
Čžjeka, nošy koperome,
Šdyž šu kři palenzowe!

Čžoptotu, móž palenz dawa?
Kaž had s jedom do waš kawa,
Sa ščód hreba waš do roma,
Sežere wam krej a čžrowa.

Šlajcže picžkow, kaš šo wija,
Kaš šo metaja, šo bija,
Kaš šo ljedy jashč wercži,
Ššakruja kaž s helje čžercži.

D ščch ščžjewčow kajka šhka
Šaklaty psches palenz tywa!
Rheuma, wicž a šuchoczina,
Na wšchjem helška juča wina.

Wóbniza a khoroscž, ranžy,
Tvoja mšba šu, šožločany;
Młóbre moča, krawne hčowny,
Podagra a w lizach dožy.

Eskaſy žold a flabe nohi,
Kotrež ljedy pscheſdu prohi,
Bjednoſcž, rukow tſchepetanje.
Tole žórla palenzarnje!

Palenz dyrbjak ſylnicž stawy?
Wopitžy! to cžert je prawy,
Kiž wam k roſomej pschiſcž neda,
Psches palenz waſ žiwych hreba.

Stano hižom wón waſ pschima,
Waſ we ſwojich putach jima,
Hdyž wam stawy tſchepetaja,
W hłowje bludne myſlje hraja.

Duž ſa palenzowej kanu
Pschimacze, ſo kroschki czahnu;
Ach kaſ móž wſchjedch stawow hine,
Hdyž wy žloſacze kaž ſwinje!

Žane dzjeło necha ſkłodžicž,
Chzecze ležecž, prošni khodžicž.
W korcžmje wam je derje w bruschje
Esedžo pschi tej helſlej juſchje.

Ži! kaſ pjani ſ korcžmow džeja!
Bija ſo, kaž cžercži reja,
Storkaja ſo, w ſklobach kſchicža;
To ſu plody palenzpicža.

A hdyž nóz ſo ſkoro mine,
Dom du palenzowe ſwinje;
Kaž by djaboł był w hjecži
Bija tudy žony, dzjecži.

Šhtož psches žony warbowane,
To je ſa džen pschežlofane.
A hdyž wopitž dom ſo wije,
Dha wſcho do hromady bije.

Ach ſchtó wſchitke cžwilje licži,
Kotrež palenz wſchjednje ſkicži!
Mudri buch u woſky, woły,
Bohacžk napraſka ſej doły.

Młodži ludžo, pjekni rjani,
Eswinjom runi, hdyž ſu pjani.
Starſchich luboſcž płacže, proſny,
Cžert pał do korcžmny jich noſny.

Starſchi tež, žno ſeſtarenj,
Eſu do juhi nawucženi,
Tak ſo psches to ſwójby, dzjecži
Hajnbu, tyſchnoſcž maja w ſwjecži.

Mordarjo a rubežnižy,
Psches palenz to buch u wſchitžy,
Tak ſo starſchich, žony, dzjecži
Kónzowachu w ſwojej hjecži.

Padučyſtwo a ſapalenje,
Kurwaſtwo, wſcho ſjjebojczenje.
Tajke ſe ſchlenzow du hrjedi,
Kiž pał wopitžam ſu ſmjedi.

Khježje poknych „Bagabundow“,
Palenzowych helſkich „Kundow.“
Widžiſch wrótnych palenz ſchlapacž,
Dyrbi wócžko ſylſy kapacž.

Chzemy dljehe na to hladacž,
Do póhanstwa czjemnoh' padacž?
Esny dha wošly, šwinje, woły,
Samerczene wrótne hłowy?

Dyrbi wot człowskeje duschje
Esmerdzicž po tej helstej juščje?
Chzemy dha šo czertej delje
Puschcžicž psches palenz do helje?

Precž s tym satanom do helje,
Šdžež wón wopitžow wschjech šezele!
Won s tym czertom s bleščow, s kanow,
Kiž je nabił krawnych ranow!

Chzemy šej jón dljehe žadacž?
Sažlofani wschudžje padacž?
S tutym jjedom czjeko dajicž?
Dyrbi nam wscho: Wrótny! prajicž?

Araf, rum, liqueury wschitke
W stawach mozy činja rjedke.
Wschitke helste palenzarnje
Sa šwinje šu nažlofarnje.

Wodu je nam Bóh Anes podač,
Jecžnu brjecžku hiščjezje dodač.
To nech ducha šwešeluje,
So šo czjeko čjerstwe čjuje.

Alle tamny hrjedow koreń,
Satanowy helski wohen,
Wschitka juča, wschitkón palenz
Je sa šwinje, ranzy walenz.

Chzemy dha jón šnowoh' kupicž?
Se wschjech kanow, bleščow wupicž?
Čjeko spalicž, šajjedojcžicž?
W hłowach šo kaž wrótui wercžicž?

Nje, nje! Ršchescžijanske ludy
Nedyrbja křcž tajke bludy;
Nejšmy woły, šwinje w šwjeczi,
Bludne, wrótne człowske džjeczi.

Tak to nemže dljehe wostacž,
Šewak budže Bóh naš křostacž.
Pójcže, s kijom, s koščezom percže:
„S kraja won, ty s helje čžercže!“

Šosražcže wschje počne čžwizy!
Precž s tej juču! percže wschitzy!
Do helje nech palenz mofa!
Do helje! nech čžert jón žlofa!

Nam je Bóh Anes wodu štworit,
S jecžmenja nam brjecžku twerit.
Palenz pač, kiž nech šo mine,
Je sa wošly, woły, šwinje! —

enz
fupicj?
upicj?
ercicj?
ndh
pjecji,
ecji.
taci,
taci.
percje:
ercje!
wip!
cipip!
efa!
imorit,
merit.
ne,
—
—
—
—

